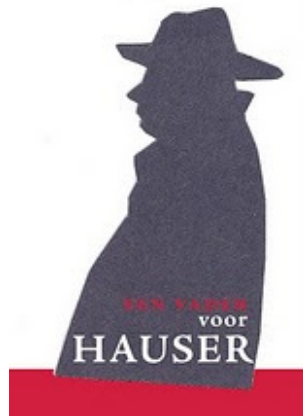

Bospinksterbrief aan de mogelijke vaders voor Hauser & de wakkere burgers

Lieve Hauser (en beste mogelijke vaders voor Hauser & wakkere burgers)

Wees welkom in het Brugse Lappersfort Poëziebos. De verbeelding aan de macht is niet de kleurloze fantasie die de stadhuizen en de angstige politieke geheime kamers van ons afbrokkelende BHV-land regeert. In België is het dezer dagen even surrealistisch als een brief schrijven aan Hauser, levend en wel herboren in de fantasie van 2 dichters in de ban van een wilde jongen... www.hausersgrens.blogspot.com

We beginnen aan een haast onmogelijke opdracht, maar gelukkig is er al een Hauser-filmpje op <http://www.cobra.be/cm/cobra/nog/100518-sa-hauser> en is er een link tussen het Hauser-postkaartenproject & GGF dat ook drieduizend boskaarten inzamelde via struikrovers André & Paul. We brachten die boskaarten naar vele politici van goede wil van de rode, blauwe en oranje kleur en toch kapten ze 3,2 ha weg in de moeder der zonevreemde bossen. (filmpje www.ggf.be [Press Releases Maart 2008 - "Bekijk hier het filmpje met gelegenheidsgedicht voor de blauwe schepen Mercedes Van Volcem door bosdichter Paul Saccasyn"](#)) Een vader hebben is belangrijk. Je hebt gelukkig al twee moeders Lies Van Gasse en Annemarie Estor. Maar natuurlijk zijn hun warme woorden altijd onvoldoende en ben je op zoek naar meer. Wij kunnen het weten, wij hebben verloren en gewonnen in de strijd. We verloren 5 ha. bos aan een 2-vaksbaan en mogelijke kantoren en loodsen. We wonnen 13 ha. Poëziebos, tevens vredesbos en boeboeksbos waar de muzes en de boeboeks thuis zijn. Maar we zijn vaderloos geworden in ons opengereten hart. Door de kap en het gebrek aan schepenen van actiegroepen in onze lokale politieke klasse zijn wij vreemden geworden in eigen stad. Bruggelingen binnen Brugge. Ondergronds burgerschap & spionnen in een stadhuis met geheimen en verborgen agenda's in de kast. Meer moet dat niet zijn...

Laat ons eerst vertellen wie we zijn: GGF, dromers van vrede in de eigen stad

Op een dag doken ze op, zwermden uit over de stad en nestelden zich. We gaven ze te eten van onszelf. Op een dag waren ze verdwenen. Maar ze bleven. 's Nachts worden we bezocht in onze eigen, vreemdkleurige dromen.

Dit gedicht van Peter Verhelst verwoordt wat het Groene Gordel Front www.ggf.be overkwam. Op een dag doken bezetters op in het bedreigde Lappersfortbos. Ze maakten ons duidelijk dat je altijd iets kunt doen. In een boom of in je pen klimmen. Een pamflet schrijven en een alternatief dromen. Een verzoekschrift aan de gemeenteraad indienen... Ze startten hun acties enkele weken voor elf september 2001. De actiegroepen waren herboren in Vlaanderen. Sindsdien is rond het Lappersfortbos ook een groep bosdichters en bosdiplomaten ontstaan, binnen een GGF-netwerk van wakkere burgers & verenigingen die op een mooie pinksterdag werden geridderd door www.kapersnest.be voor de strijd in de zonevreemde bossenoorlog. Na jarenlange strijd is het Brugse Lappersfortbos, de moeder der zonevreemde bossen grotendeels gered. Het bos heeft naam gemaakt en geschiedenis geschreven tot ver buiten de grenzen van Vlaanderen.

Dat we het bos niet integraal konden redden, doet pijn, maar maakt ons niet moedeloos. We hebben een steen verlegd in een bos op aarde en met gedichtendag 2010 wandelden we het Hugo Clauspad in het Poëziebos van Brugge in. Bekijk & beluister hier de opening <http://www.youtube.com/watch?v=IKskFwvoXgQ&feature=related> van het boswandelpad in het Brugse Poëziebos. We sloten een minnelijke bosschikking tussen bouseigenaar GDF SUEZ Fabricom, het Groene Gordel Front www.ggf.be en drie bosbezitters. We spraken af dat we samen voor bosbehoud zouden lobbyen bij de Vlaamse overheid. Die vaderlijke minnelijke schikking heeft niet tot de redding van het laatste stukje bedreigd Lappersfortbos geleid, maar heeft wel de problematiek van de zonevreemde bossen sterker dan ooit op de vergadertafels van de regering gegooid. In negen jaar tijd is er heel wat bereikt. Die bossen staan nu eindelijk echt op de Vlaamse politieke agenda én in het regeerakkoord. Dit zijn natuurlijk maar woorden. Nu nog de daden (voor www.groenepotloden.be zameldden we een goede 3.000 virtuele handtekeningen in op onze site) ? Onze Hausers ex-bosbezitters hebben heel wat in beweging gezet. Ze deden ons erg denken aan de oorspronkelijke Kaspar Hauser met een onduidelijk verleden & een spoorloze toekomst.

Zijn wij allemaal als mensen op deze aarde geen bannelingen, met de illusie geboren van geborgenheid, oa. een thuisindestadplek die dan democratische leegte blijkt te zijn. Verval en vernietiging zijn ons deel. Weerbarstig moeten wij verder op uittocht gaan, opbouwen met de brokstukken die blijven ? Maar ooit verdwijnen wij ook onherroepelijk van de aardbodem. Maar de poëziebossen zullen blijven zingen en ons opstandingsverhaal vertellen.

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzette, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, geciteerd in film 'Dead Poets Society' inspiratie bosdichters <http://ggf.regiobrugge.be>)

De bosbezitters zijn weggedreven uit onze stad en wij blijven achter. Wat wij daarover voelen en denken in de meest mogelijke nuances lees je op www.ggf.be .We zouden wel willen wegtrekken uit onze Hanzestad, maar hebben levenslang gekregen. Dus kunnen we niet anders dan blijven en zoeken om hopelijk ooit te vinden. Een burgervader 2013 als schepen van actiegroepen ? Een thuisindestadhuus ? De wereld en onze stad zijn complex, maar helaas nog niet transparant. Er zijn veel goede bovengrondse bedoelingen maar ook verborgen agenda's en geheime kamers. We verdwalen tussen de bierkaaien van de stad op zoek naar de verborgen poorten. We noemden ons ooit (naar Tolkien) the fellowship of the Lappersfort en ons reisgenootschap staat voor de poorten van het stadhuis. Alleen : wakkere burgers en burgeressen in actiegroepen mogen er (nog) niet echt binnen. We zullen ons een zomer lang bezinnen en ondertussen onze verzoekschriften aanscherpen. De klachten onbehoorlijk bestuur liggen ook klaar. Net als jij Hauser verder leeft in de fantasie van je moeders sterven wij in de gedachten van vele politici van deze stad. De zomer is echter een seizoen van leven en we blijven hopen op wedergeboorte. Kan een burgemeester vader worden en toenadering en een open hart baren ? Kunnen wij, verloren zonen en actiegroepen begrip opbrengen voor de complexiteit en de goede wil van mensen aan de macht ? We weten het alsnog niet maar blijven in de ban van de thuisindestadgeruchten vol hoop op dialoog en verbinding.

Lieve Hauser, blijf ook jij in de ban en vind je vader als het beloofde land waar je veilig kan slapen in de armen van een boom. De mensheid zoekt een vader en wil vastheid en zekerheid. Maar op deze aarde zijn wij stervelingen, allemaal nomaden en zwervers. Laat ons lachen om de machthebbers van slechte wil en laten we vooral niet na te kiezen voor vaders en moeders, politici van goede wil. Hopelijk wordt 13.06 een bosgroene vader- en kiesdag waar we ons weer thuis in het land & de stad mogen voelen. Welkom op 16.10 & 12.12 in het Poëziebos waar we mogen thuishkomen bij de muzes van de bomen ! Een dierbare en opstandige groet van de bosGezellen Peter Theunynck 0486/737220 & Luc Vanneste, 050/390957 www.ggf.be www.vbv.be/netwerk <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>